אתרים מטפוריים

בתוך חוסר המחויבות הכללי של התערוכה המרכזית בבינאלה בוונציה השנה, אבי לובין מבקר בשלושה פרויקטים משמעותיים ומעניינים, שמציעים אתרים מטפוריים ומרחבים של התנסות ושיתוף פעולה.

ביקורת מאת אבי לובין נובמבר 12, 2017

1. רבות נכתב על "פאוסט", עבודתה של אן אימהוף (Imhof) בביתן הגרמני בג'רדיני, באוצרותה של סוזנה פפר (Pfeffer). אימהוף יצרה, המצטיין לביתן הזהב אריה בפרס שזכתה .שעות כארבע שאורכו פרפורמנס הלכה העבודה והתגבשה במשך שבעה חודשים כשיחה רבת משתתפים עם פרפורמרים בעלי רקעים שונים – מוזיקה, אמנות פלסטית, מחול, פילוסופיה, משפטים. היא דורשת מהצופים התמדה וסיבולת, מקפידה לא ליצור מבנה ברור של התפתחות או שיאים מרהיבים ומבקשת להשאיר את הצופים בציפייה דרוכה למשהו שיקרה. ובכל זאת, לעבודה יש התחלה וסוף, משך ומבנה, גם אם אימהוף מעדיפה לחשוב עליה כעל תמונה ולא כעל תאטרון.

IMG_1246.JPG

[1]אלייזה דאגלאס והנרי דאגלס
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

[2] IMG_1257.JPG

[3]בילי בולת'יל
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

בגלל התורים הארוכים, מרבית הצופים נכנסים לחלל בשלבים מתקדמים של הפרפורמנס (רובם גם לא נשארים עד סופו, אלא שוהים זמן מה וממשיכים לדרכם). אלה שזוכים להיכנס לחלל לפני תחילת הפרפורמנס פוגשים את הפרפורמרים בתנוחות סטטיות, ממוקמים בחלל. חלקם עומדים על מדפי זכוכית שתלויים מהקיר, ולכולם מבט מזוגג בעיניים. בקצה אחד של החלל, על אדן גבוה מאוד עומד בילי בולת'יל (Bultheel Billy), מוזיקאי ואמן פרפורמנס. מולו, בקצה השני של החלל, ניצבת אמה דניאל (Daniel Emma), רקדנית וכוריאוגרפית, גם היא בגובה רב. שניהם צופים מלמעלה, כמו שומרים, או אורבים לקראת פעולה, נוכחותם חזקה ומאיימת.

[4] IMG_1296.JPG

[5]אן

אימהוף, פאוסט, 2017 (מראה הצבה)
הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

[6] IMG_1294.JPG

[7]בילי בולת'יל וג'ון ג'ונסון
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

החלל עצמו נע בין פיסול, אדריכלות ותפאורה. אימהוף משבשת את הפרופורציות המרחביות שלו. היא בנתה רצפת זכוכית בגובה של כמטר מעל הרצפה המקורית של המבנה, ששינתה את היחסים בין החלל לבין הנוכחות האנושית בו. מתחת לזכוכית אפשר להבחין במיטות מאולתרות, טלפונים ניידים, תחבושות, כפפות איגרוף, רוגטקות, גיטרה חשמלית ובקבוקי מים. חלק גדול מהפעולות של הפרפורמרים יתרחש שם בהמשך, מתחת לרצפה ולרגלי הצופים. על כמה מהקירות יש כתובות וציורים שנעשו במהלך החודשים האחרונים, מאז פתיחת הביאנלה, עקבות של מה שהיה בימים הקודמים וסימנים למה שצפוי לקרות בשעות הקרובות. באחד החדרים הצדדים צינור מים, בחדר אחר מגבר. קירות זכוכית מפרידים בין החדרים.

[8] IMG_1403.JPG

[9]אמה דניאל ובילי בולת'יל
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

[10] IMG_1335.JPG

[11]בילי בולת'יל, ג'ון ג'ונסון, פרנסס קיאבריני וענאד מערוף
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

[12] IMG_1267.JPG

[13]הנרי דאגלס
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

כמו אחרים לפניה, אימהוף ביקשה להגיב להיסטוריה הבעייתית של הביתן (ושל גרמניה בכלל) באמצעות העיסוק בארכיטקטורה של המבנה. בנוסף להגבהת הרצפה, היא חסמה את הכניסה המקורית של הביתן בקיר זכוכית, מעין מחסום טריטוריאלי שמגדיר את גבולות הבניין ומאפשר לה ליצור הפרדה בין מי שבפנים למי שבחוץ, אבל בלי למנוע את הראייה. ההיסטוריה של המבנה ידועה וכבר הייתה כר פורה לעבודותיהם של לא מעט אמנים שהציגו שם. בשנת 1909 נבנה הביתן הבווארי בסגנון נאו-רנסנסי סימטרי. בחזיתו עמודים איקוניים, במרכזו פדימנט שמוביל לחלל תצוגה עם תקרות גבוהות, וממנו יש יציאות לשלושה חדרים צדדיים. עד מהרה הפך הביתן להיות הביתן של האימפריה הגרמנית. לאחר ביקורם של היטלר וגבלס בביאנלה של שנת 1938, שונה המבנה באופן ניכר. הוא הורחב, נוספה לו גומחה חצי מעגלית (אפסיס) שהרחיבה את החלל המרכזי ורצפת העץ הוחלפה בשיש. השינוי המשמעותי ביותר נגע לחזית: במקום האכסדרה ההיסטורית, נבנתה בחזית שדרת עמודים ענקיים, כשמעליהם הופיעה הכתובת Germania – השם שנתן היטלר לברלין הנאצית. לאחר השיפוץ, קיבל הבניין המונומנטלי והסימטרי, עם הקווים הניאו-קלאסיים, הרבה יותר נוכחות ועוצמה בשטח

הג'רדיני. בביאנלה של 1993 התייחס האנס האקה (Haacke) להיסטוריה הבעייתית הזו: הוא חשף את השורשים של הביתן ואת הקשר שלהם לגרמניה הנאצית, שבר את רצפת השיש וכתב על הקיר באותיות רישיות את המילה GERMANIA. בכניסה תלה תצלום של היטלר בבואו לבקר בביתן.

[14] IMG_1383.JPG

[15]אמה דניאל, מיקי מאהאר ולאה וולש
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

[16] IMG_1356.JPG

[17]
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

[18] IMG_1285.JPG

[19] אמה דניאל
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

העיסוק של אימהוף בהיסטוריה זו הרבה יותר מעודן ומרומז. הבחירה לחסום את החזית ולהשתמש בחומרים כמו זכוכית ופלדה, שמזוהים עם המודרניזם והסגנון הבינלאומי, מהדהדת את ההצעה שהציע בשנת 1957 ארנולד בודה (Bode), מייסד הדוקומנטה בקאסל, להרוס את הביתן הקיים ולבנות במקומו מבנה מודרניסטי שיעלים את הנוכחות הפשיסטית. היא מהדהדת גם את המיצב שהציג בביתן האמן האנגלי ליאם גיליק (Gillick), בביאנלה של 2009. גיליק יצר רהיט עץ ארוך ובו ארונות אחסון, מדפים ומגרות, שהתפרש מקצה אחד של הביתן לקצהו השני, תוך שבירת החלוקה הקיימת בו. הרהיט שבנה התבסס על "מטבח פרנקפורט" – דגם מודרניסטי של מטבח שעיצבה המעצבת האוסטרית מרגרט שיטה-ליהוצקי (Schütte-Lihotzky) בשנת 1926, משמעותית השפעה לו והייתה המודרני המטבח עיצוב של הראשון לאבטיפוס שהפך

על תפקודן של נשים עובדות במאה ה-20.

אימהוף משתמשת בסמלים ואזכורים נוספים: למשל, כותרת העבודה "פאוסט" מאזכרת את מחזהו הידוע של גתה על פאוסט שמכר את נשמתו לשטן כדי לזכות בנעורים נצחיים. מבחינה מילולית, בגרמנית, משמעותה של הכותרת היא אגרוף קפוץ - סימן של התנגדות ומהפכה אבל גם של כוחנות ופשיזם. דוגמה אחרת היא הבגדים. אף שמרביתם יומיומיים ומייצגים את טעמם האישי של הפרפורמרים, בולט השימוש במדי "באיירן מינכן", מועדון ספורט גרמני הידוע בהתנגדותו לגרמניה הנאצית, שהמרצ'נדייז שלו מסמן אנטי-פשיזם.

[20] IMG_1347.JPG

[21]ענאד מערוף וקטיה צ'רנבה
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

[22] IMG_1341.JPG

[23] מיקי מאהאר
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

[24] IMG_1363.JPG

[25]מיקי מאהאר
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

אבל העבודה של אימהוף חורגת הרבה מעבר לשימוש בסמלים וסימנים. במשך ארבע שעות העבודה הולכת ומחלחלת, חודרת דרך בקע צר שמתרחב ומעמיק. הפרפורמרים נעים בחלל כמו נרקומנים, טינאייג'רים זועפים, פליטים שישנים על מזרנים מאולתרים, דוגמנים שצועדים על מסלול, צבא של זומבים. הם זוחלים, מטפסים, עומדים בחוסר מעש, מביטים בטלפונים הסלולריים, מבעירים אש מתחת לרצפת הזכוכית, מתאבקים, צועדים בהילוך אטי, מתיזים מים, שרים, רוקדים,

מציירים על הקיר, הולכים, שוכבים. אחת לכמה זמן הם נעים באופן שמחלק את החלל ומסמן את הגבולות בין הצופים להתרחשות, כשהם צועדים בנחרצות בידיים פרושות לצדדים בצורת צלב, מחלקים את החלל ויוצרים נתיב הליכה. ברגע מסוים, מיקי מאהאר (Mahar Mickey), רקדן ופרפורמר, מצמיד את ראשו מלמטה אל רצפת הזכוכית, מלקק אותה באפתיות, ויוצר חוסר נוחות אצל קבוצת נשים שיושבות על הרצפה. ברגעים אחרים, קולה של אלייזה דאגלס (Eliza Douglas), אמנית, מוזיקאית ובת דוגמנית, אימהוף של הזוג החלל את חותך. ,מתכתית אך רכה שירתה מנוכרת, ממלאת את המרחב. מעת לעת מופיעות מחוות של חמלה: ברגעים מסוימים הפרפורמרים נצמדים אחד לשני, מתכרבלים זה בגופו של זה. ברגע אחר אצבעותיו של האמן ענאד מערוף (Marouf Enad), כמו של פרפורמרים אחרים, מציצות מבעד לרצפת הזכוכית. הפרפורמנס נבנה שכבה אחרי שכבה. הוא מחייב אותנו להתמסר ולהשעות את הספק, אם נשתמש במונח שטבע המשורר והפילוסוף האנגלי סמואל טיילור קולרידג'. הגבולות והיחסים בין הפרפורמרים לצופים הולכים ונבנים. לאורך ארבע השעות המתח מצטבר. גם הצופים שנמצאים בחוץ, מחכים להיכנס ומציצים דרך קיר הזכוכית שחוסם את הכניסה הראשית, תורמים למתח.

[26] IMG_1309.JPG

[27]ענאד מערוף
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

[28] IMG_1295.JPG

[29] בילי בולת'יל, מיקי מאהאר, ג'ון ג'ונסון, פרנסס קיאבריני
מתוך: אן אימהוף, פאוסט, 2017, הביתן הגרמני, הביאנלה ה-57 בוונציה

צילום: תומר ספיר

2. מחוץ למסגרת האירועים הרשמיים של הביאנלה, מוצגת בפונדציונה פראדה (Prada Fondazione) התערוכה "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (The Boat is Leaking. The Captain Lied.) – פרויקט משותף של האוצר אודו קיטלמן (Kittelmann) אלכסנדר והסופר הקולנוע במאי :שונים עיסוק מתחומי שבאים ,שונים דורות בני גרמנים אמנים ושלושה קלוגה (Kluge), האמן תומס דימנד (Demand) ומעצבת התפאורה והתלבושות אנה פיברוק (Viebrock).

[30] Fondazione Prada_The Boat is Leaking_5.jpg

[31]מראה הצבה של "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (אוצר: אודו קיטלמן), פונדציונה פראדה, ונציה אנה פיברוק, במה, 2017; בטלוויזיה: אלכסנדר קלוגה, Schrecken und Furcht = Terror (טרור = פחד ואימה), 2017

צילום: דלפינו סיסטו לגאני ומרקו קפלטי. באדיבות פונדציונה פראדה

[32] Fondazione Prada_The Boat is Leaking_8.jpg

[33]מראה הצבה של "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (אוצר: אודו קיטלמן), פונדציונה פראדה, ונציה משמאל לימין: תומס דימנד, קבוצת כוכבים, 2000; אנה פיברוק, דלתות, 2017; תומס דימנד, ארכיב, 1995

צילום: דלפינו סיסטו לגאני ומרקו קפלטי. באדיבות פונדציונה פראדה

קיטלמן ביקש ליצור מערכת פתוחה, מעין מסגרת לשיתוף פעולה סימבולי בין שלושת היוצרים, אתר מטפורי ומרחב של התנסות שנבנה מתוך שיחות ומפגשים בין המשתתפים והאוצר. שלל ציטוטים והפניות פנימיות בין ציורים, סרטים, תצלומים, אובייקטים ואלמנטים ארכיטקטוניים יוצרים פרויקט משותף, מרחב אימרסיבי. ובכל זאת, התערוכה מצליחה לשמור גם על השפה הייחודית ועל הנפרדות והמובהקות של כל אחד מהאמנים, כך שהעבודות לא נטמעות בהצבה הכללית.

[34] Fondazione Prada_The Boat is Leaking_3.jpg

[35]מראה הצבה של "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (אוצר: אודו קיטלמן), פונדציונה פראדה, ונציה משמאל: אנגלו מורבלי, Giorni...ultimi!, 83-1882

צילום: דלפינו סיסטו לגאני ומרקו קפלטי. באדיבות פונדציונה פראדה

[36] Fondazione Prada_The Boat is Leaking_29.jpg

[37]מראה הצבה של "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (אוצר: אודו קיטלמן), פונדציונה פראדה, ונציה
אנה פיברוק, Trivulzio Albergo Pio, 2017; על המסכים: אלכסנדר קלוגה, תכנית סרטים על שישה-עשר טאבלטים; על הקיר, תומס דימנד, Attraktion (משיכה), 2013

צילום: דלפינו סיסטו לגאני ומרקו קפלטי. באדיבות פונדציונה פראדה

ימים אחרונים)*Giorni ultimi*), ציור של הצייר בן המאה ה-19 אנגלו מורבלי (Morbelli) היה במידה רבה, עקב פרשנות מוטעית, נקודת המוצא של התערוכה. הציור מראה קבוצה של קשישים חסרי כל יושבים על ספסלים ליד שורות של שולחנות צרים וארוכים בבית אבות במילאנו. משתתפי התערוכה חשבו בטעות שאלה ימאים קשישים בדימוס, שמבלים את ימי הפרישה שלהם באכסניה. הטעות הולידה את המטפורה הימית של התערוכה. בהמשך התווספה הכותרת, שלקוחה משירו של לאונרד כהן*Everybody Knows*, וגם עבודתו הידועה של דימנד *Pacific Sun*משנת 2012, שמשחזרת (באמצעות יצירת דגם מנייר וצילומו מחדש) סצנה שצולמה במקור במצלמת אבטחה של ספינת תענוגות בזמן סערה קשה באוקיינוס השקט.

התערוכה מתקיימת בשלוש קומות בפאלאצו קא קוֹרנֶר דלה רֶג'יָנָה (Regina della Corner ‘Ca Palazzo). בקומת הכניסה מוקרן סרטו של קלוגה*Die sanfte Schminke des Lichts*)*ההרכב העדין של האור*) משנת 2007. קלוגה, יליד 1932, קולנוען וסופר פורץ דרך, משתמש במשחקי תאורה כדי לחשוף את המניפולציה והרמאות שבבסיס הקולנוע ב-HD. משני צדי ההקרנה שתי דלתות, כניסות נעולות - האחת ללובי של מלון (מעל הדלת, באורות ניאון, מופיע הכיתוב Hotel) והשנייה לבר (מעל הדלת, באורות ניאון, כתוב Safari) (עבודתה של פיברוק ”Doors Four“). בתוך החללים הלא-נגישים תלויים תצלומים של דימנד.

[38] Fondazione Prada_The Boat is Leaking_20.jpg

[39]מראה הצבה של "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (אוצר: אודו קיטלמן), פונדציונה פראדה, ונציה
אנה פיברוק, ארבע דלתות, 2017; על הקיר: תומס דימנד, Daily 29# (יומי 29#), 2016

צילום: דלפינו סיסטו לגאני ומרקו קפלטי. באדיבות פונדציונה פראדה

[40] Fondazione Prada_The Boat is Leaking_30.jpg

[41]מראה הצבה של "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (אוצר: אודו קיטלמן), פונדציונה פראדה, ונציה
-אנה פיברוק, shelf system Media (מדף מערכת מדיה), 2017; במסך: אלכסנדר קלוגה, O zwei mit Stummfilm
2011 ,(בקרה חדר) Kontrollraum דימנד תומס :הקיר על ;2017 ,(קול מקטעי שני עם אילם סרט) Tonteilen

צילום: דלפינו סיסטו לגאני ומרקו קפלטי. באדיבות פונדציונה פראדה

הארכיטקטורה הברוקית של הארמון הוונצייני נוכחת מאוד בתערוכה (העמודים, עיטורי הגבס, גרמי המדרגות). התערוכה מאתגרת את חלוקת התפקידים בין האוצר והאמנים ומטשטשת את הגבולות של כל אמן, אך במקביל גם יוצרת מרחב שמבקש לשכוח את ההפרדה בין מציאות לבדיה, מתוך דרישה להשעיית הספק (disbelief of suspension).

הקומה השנייה נפתחת בחלל מעבר, לובי מרובה דלתות. ריבוי הדלתות ואפשרויות המעבר הוא מוטיב מרכזי בשתי הקומות העליונות והוא נותן חופש לכל צופה ליצור לעצמו מסלול, לחוות את התערוכה באופן שונה ולגבש סיפור אחר על אודותיה. קומות אלו בנויות כמערך של חללים מטפוריים, מרחבים תמוניים רב-שכבתיים כמו אולם קולנוע, גלריה, אולם בית-משפט או תיאטרון. אלה הם למעשה סדרה של מיצבים תיאטרליים ומוקפדים של אנה פיברוק שגם משמשים פלטפורמה להצגת עבודותיהם של דימנד וקלוגה. הן, מצדן, מהדהדות את הסביבות שבתוכן הן מוצבות, מגיבות להן ומאתגרות אותן. כך, מרחבים שמופיעים בסרט, בתצלום או בציור חוזרים ומופיעים במיצבים של פיברוק ולהפך. ב"גלריה" (עבודתה של פיברוק*Exhibition Room* משנת 2017), למשל, מוצגת תערוכת ציורים של מורבלי, כולל הציור שהתניע את כל התהליך. בחדר הסמוך מופיע מיצב אחר של פיברוק,*Pio Albergo Trivulzio* , שבמרכזו ספסלים ושולחנות ארוכים, כמו אלה שבציור. על השולחנות מונחים שישה-עשר טאבלטים שמציגים תכנית סרטים של קלוגה ועל הקיר ממול תצלום גדול של דימנד,*Attraktion* (משיכה) משנת 2013.

[42] Fondazione Prada_The Boat is Leaking_4.jpg

[43]מראה הצבה של "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (אוצר: אודו קיטלמן), פונצדיונה פראדה
אנה פיברוק, Courtroom (אולם משפט), 2017; במסך: אלכסנדר קולגה, Audiopassages (מעברי אודיו), 2017; על הקיר: תומס דימנד, IV Klause (IV Tavern), 2006

צילום: דלפינו סיסטו לגאני ומרקו קפלטי. באדיבות פונדציונה פראדה

[44] Fondazione Prada_The Boat is Leaking_7.jpg

[45]מראה הצבה של "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (אוצר: אודו קיטלמן), פונדציונה פראדה, ונציה אנה פיברוק, ללא כותרת, 2017; על הקיר: תומס דימנד, Folders (תיקיות), 2017

צילום: דלפינו סיסטו לגאני ומרקו קפלטי. באדיבות פונדציונה פראדה

[46] Fondazione Prada_The Boat is Leaking_13.jpg

[47]מראה הצבה של "הספינה דולפת. הקברניט שיקר." (אוצר: אודו קיטלמן), פונדציונה פראדה, ונציה מימין: תומס דימנד, פטיו, 2014

צילום: דלפינו סיסטו לגאני ומרקו קפלטי. באדיבות פונדציונה פראדה

בעבודה אחרת פיברוק יוצרת "אולם משפט" שהוא בעצם שחזור של אולם המשפט מסרטו של קלוגה*פרידה מאתמול* (*Abschied von gestern*) משנת 1965. סרט זה, שמוצג בחלל הסמוך (ה"קולנוע"), מספר את סיפורה של אישה צעירה שברחה ממזרח גרמניה למערבה, גנבה סוודר והועמדה למשפט. באולם המשפט של פיברוק הצופה יכול להתיישב בעמדת השופט או בעמדת הנאשמת, להציב את עצמו בשתי הפרספקטיבות. בחלל תלויים גם שני תצלומים של דימנד -*Tavern II* ו- *Tavern IV*: עבודות מתוך סדרה משנת 2001 שמתארות (באותה טכניקה של יצירת מודל וצילומו) מסבאה בכפר הגרמני ברבוך (Burbuch), שבה נחטף ילד, הוחזק כבן ערובה ולבסוף נרצח. הדימוי של המסבאה הפך להיות מזוהה בזיכרון הקולקטיבי הגרמני עם המעשה האלים.

3. במסגרת אירועי הלוויין של הביאנלה מוצגת בחלל של לואי ויטון (Vuitton Louis Espace) עבודתו הידועה של פייר וויג (Huyghe) "היה שלא מסע" (*A Journey that Wasn't*), משנת 2005, שכבר קנתה לה מקום חשוב בתולדות האמנות העכשווית.

ההצבה בחלל של לואי ויטון קצת מקשה על ההתמסרות לעבודה. הסמיכות של חלל התצוגה והחנות, והעובדה שאין ביניהם הפרדה מוחלטת, יוצרת לא מעט הפרעות. כך למשל, בעת שביקרנו במקום הגיעו מן החנות שתי נשים, שעצרו להציץ תוך כדי ביקור בחנות. אחת מהן נרדמה אחרי מספר דקות וחברתה שוחחה בטלפון הנייד בקול רם לאורך כל שהותה בחלל והתעלמה מבקשות המבקרים האחרים לצאת מהמקום או לסיים את השיחה. ובכל זאת, זו הזדמנות לראות שוב את העבודה המצוינת של וויג.

[48] Pierre Huyghe - Collage.jpg

[49]פייר וויג, מסע שלא היה, 2005

הסרט נפתח כאשר קריין מספר על נסיבות היציאה למסע שלא היה: בתשעה בפברואר 2005 יצאה משלחת של שבעה אמנים ועשרה אנשי צוות מהנמל של אושואיה (Ushuaia), בירתה של הפרובינציה טיירה דל פואגו, בדרום-מזרח ארגנטינה. המשלחת שוויג יזם יצאה לחפש יצור מסתורי, פינגווין לבקן ובודד, שלפי השמועה חי על אי לא ממופה במעגל הקוטב האנטרקטי שנחשף בגלל נסיגת הקרח. לאחר הפתיח, סרטו של וויג משלב שני אירועים: צילומים של המסע (נופים ארקטיים, הספינה שיצאה למסע והצוות שפועל בתנאים קשים), ושחזור של מסע זה כמופע אור-קולי משוכלל בזירה שמיועדת להחלקה על הקרח בסנטרל פארק שבניו יורק. הסצנה אפופת העשן בסנטרל פארק מוסיפה לעבודה נופך של מדע בדיוני. לקראת סופו של הסרט מופיע אותו יצור בדיוני - הפינגווין הלבקן – מושא המסע. בחלל התערוכה מציב וויג גם פוחלץ שלו, תלוי במהופך מן התקרה. העבודה עוסקת בצורה מורכבת ביחסים בין האמתי לבדוי, בין הדוקומנטרי לפיקטיבי, בין המשלחת שיצאה למסע ל"מסע שלא היה", ובין הייצור הבדיוני לפינגווין הלבקן שמופיע בסרט ובחלל התערוכה. במיזוג שני אירועים אלה לכדי "מסע שלא היה" ובאמצעות הסתירות בין מה שמופיע לבין מה שקרה, וויג מנווט בין אמת לפיקציה ומציע שהמציאות היא כל כך לא תיאמן, שכדי לספר אותה בדרך הנכונה יש לספר אותה כבדיה.

[50] Huyghe_Journey.jpg

[51]פייר וויג, מסע שלא היה, 2005

התערוכה פאוסט מוצגת בביתן הגרמני בג'רדיני [52], כחלק מהביאנלה ה-57 בוונציה, עד ה-26 בנובמבר 2017
התערוכה "הספינה דולפת. הקפטן שיקר." [53]מוצגת בפונדציונה פראדה, ונציה, עד ה-26 בנובמבר 2017
תערוכתו של פייר וויג "מסע שלא היה" [54]מוצגת ב- Vuitton Louis Espace עד ה-26 בנובמבר 2017

Source URL: http://tohumagazine.com/he/article/%D7%90%D7%AA%D7%A8%D7%99%D7%9D-%D7%9E%D7%98%D7%A4%D7%95%D7%A8%D7%99%D7%99%D7%9D

Links
[1] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1246_0.JPG
[2] http://tohumagazine.com/he/file/img1257jpg-0
[3] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1257_0.JPG
[4] http://tohumagazine.com/he/file/img1296jpg

[5] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1296.JPG
[6] http://tohumagazine.com/he/file/img1294jpg
[7] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1294.JPG
[8] http://tohumagazine.com/he/file/img1403jpg-0
[9] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1403_0.JPG
[10] http://tohumagazine.com/he/file/img1335jpg
[11] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1335.JPG
[12] http://tohumagazine.com/he/file/img1267jpg
[13] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1267.JPG
[14] http://tohumagazine.com/he/file/img1383jpg
[15] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1383.JPG
[16] http://tohumagazine.com/he/file/img1356jpg
[17] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1356.JPG
[18] http://tohumagazine.com/he/file/img1285jpg
[19] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1285.JPG
[20] http://tohumagazine.com/he/file/img1347jpg-0
[21] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1347_0.JPG
[22] http://tohumagazine.com/he/file/img1341jpg
[23] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1341.JPG
[24] http://tohumagazine.com/he/file/img1363jpg-0
[25] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1363_0.JPG
[26] http://tohumagazine.com/he/file/img1309jpg
[27] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1309.JPG
[28] http://tohumagazine.com/he/file/img1295jpg
[29] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_1295.JPG
[30] http://tohumagazine.com/he/file/fondazione-pradathe-boat-leaking5jpg
[31] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Fondazione%20Prada_The%20Boat%20is%20Leaking_5.jpg
[32] http://tohumagazine.com/he/file/fondazione-pradathe-boat-leaking8jpg
[33] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Fondazione%20Prada_The%20Boat%20is%20Leaking_8.jpg
[34] http://tohumagazine.com/he/file/fondazione-pradathe-boat-leaking3jpg
[35] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Fondazione%20Prada_The%20Boat%20is%20Leaking_3.jpg
[36] http://tohumagazine.com/he/file/fondazione-pradathe-boat-leaking29jpg
[37] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Fondazione%20Prada_The%20Boat%20is%20Leaking_29.jpg
[38] http://tohumagazine.com/he/file/fondazione-pradathe-boat-leaking20jpg
[39] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Fondazione%20Prada_The%20Boat%20is%20Leaking_20.jpg
[40] http://tohumagazine.com/he/file/fondazione-pradathe-boat-leaking30jpg
[41] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Fondazione%20Prada_The%20Boat%20is%20Leaking_30.jpg
[42] http://tohumagazine.com/he/file/fondazione-pradathe-boat-leaking4jpg
[43] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Fondazione%20Prada_The%20Boat%20is%20Leaking_4.jpg
[44] http://tohumagazine.com/he/file/fondazione-pradathe-boat-leaking7jpg
[45] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Fondazione%20Prada_The%20Boat%20is%20Leaking_7.jpg
[46] http://tohumagazine.com/he/file/fondazione-pradathe-boat-leaking13jpg
[47] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Fondazione%20Prada_The%20Boat%20is%20Leaking_13.jpg
[48] http://tohumagazine.com/he/file/pierre-huyghe-collagejpg
[49] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Pierre%20Huyghe%20-%20Collage.jpg
[50] http://tohumagazine.com/he/file/huyghejourneyjpg
[51] https://tohumagazine.com/sites/default/files/Huyghe_Journey.jpg
[52] http://www.deutscher-pavillon.org/
[53] http://www.fondazioneprada.org/project/the-boat-is-leaking-the-captain-lied/?lang=en
[54] http://www.fondationlouisvuitton.fr/en/expositions/exposition-hlm-pierre-huyges-a-venise.html